

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการแข่งขันกีฬานั้นนอกจากจะสร้างคนใหม่มีสุขภาพพลานามัยที่ดีแล้วยังเป็นการฝึกฝนให้คนเป็นผู้นำใจ เป็นนักกีฬา มีจิตใจเข้มแข็ง มีระเบียบวินัย และมีความสามัคคีกันอีกด้วย ซึ่ง สมจิตร สิงห์เสนี ได้กล่าวถึงกีฬาว่ากีฬาก็คือเป็นการ เสริมสร้างและพัฒนาจิตใจให้บุคคลเป็นผู้นำใจ เป็นนักกีฬา ภู่อ ภูชนะ ภูภัย เสริมสร้างสุขภาพ และพลานามัยให้สมบูรณ์และสร้างสามัคคีธรรมให้แก่ทุกคน ถ้าบุคคลในชาติมีความพร้อมดังกล่าวดรบถ้วนชาติจะเข้มแข็ง เจริญรุ่งเรือง และดำรงเอกราชอยู่ได้อย่างสมบูรณ์¹

ดังนั้นสิ่งสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกีฬาควรคำนึงถึงก็คือ การทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้รับประโยชน์จากการแข่งขันในทุก ๆ ด้านคือ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ดังที่ จรินทร์ ชานีรัตน์ ได้กล่าวถึงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไว้ว่า การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยควรต้องปรับปรุงเรื่องคุณภาพไม่ใช่มุ่งเฉพาะเหรียญรางวัล ควรมีการกำหนดเวลาเพื่อให้เวลาการเตรียมตัวทุกด้านรวมทั้งด้านการฝึกซ้อมเพื่อประสิทธิภาพด้วย และไม่ควรลืมความมุ่งหมายคือ การเพิ่มพูนความสามัคคีระหว่างมหาวิทยาลัยและสุขภาพพลานามัยของนิสิต นักศึกษา เป็นสำคัญด้วย²

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขตครั้งที่ 13 ที่ระยองกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13 จังหวัดลำปาง (เชียงใหม่, เจริญการคา, 2523), หน้า 1.

² จรินทร์ ชานีรัตน์, "แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากีฬามหาวิทยาลัย," เอกสารสรุปผลการสัมมนาเรื่องการพัฒนาฬามหาวิทยาลัย (2518), หน้า 42-43.

การวิจัยในประเทศ

ในปี 2506 ทองสุข รัตนชัยวงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" โดยใช้แบบสอบถามถามครูจำนวน 1,000 ฉบับ และนักเรียนจำนวน 500 ฉบับ จากการสุ่มตัวอย่างมา 10 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มุ่งเพื่อความชนะและชื่อเสียงเท่านั้นมิได้มุ่งเพื่อความสามัคคีหรือเพื่อประโยชน์จากการกีฬาแต่อย่างใด นอกจากนั้นการแข่งขันกีฬายังเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทอีกด้วย¹

ในปี 2513 ไพฑูรย์ จัยสิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในประเทศไทย โดยการส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสมจำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่สนใจโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมาก นักเรียนชายและหญิงสามารถเลือกเข้าแข่งขันกีฬาได้หลายประเภท นักเรียนที่มีทักษะกีฬาสูงจะได้รับการส่งเสริมมาก ตารางการฝึกซ้อมของนักกีฬามีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ²

¹ ทองสุข รัตนชัยวงศ์, "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506).

² ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ในปี 2523 พิทักษ์ พลจันทร์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วกลาง" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียน 238 คน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย 238 คน และเจ้าหน้าที่พลศึกษา 24 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเน้นวัตถุประสงค์ในการปลูกฝังให้นักเรียนรักการออกกำลังกายด้วยการ เล่นกีฬา การเพิ่มพูนทักษะและการใช้ความสามารถในเชิงกีฬาที่แท้จริง การส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียว และการฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ประเภทกีฬาที่โรงเรียนส่งเข้าแข่งขันมากที่สุดได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และกรีฑา

2. ปัญหาที่โรงเรียนประสบได้แก่ โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการดำเนินการเตรียมตัวนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ การแข่งขันมุ่งไปที่การเอาชนะกันเป็นสำคัญ นักกีฬาส่วนใหญ่มีภาระกิจประจำวันที่ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน ทักษะทางการกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนโดยทั่วไปมีมาตรฐานต่ำครูพลศึกษามีงานการสอนมากไม่มีเวลาฝึกสอนนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขัน ความยากลำบากในการควบคุมความประพฤติและมารยาทในการดูกีฬาในสนามแข่งขัน

3. ปัญหาที่กรมพลศึกษาประสบได้แก่ ความยากลำบากในการของบประมาณเพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ความยากลำบากในการจัดแพทย์พยาบาลที่อยู่ประจำสนามตลอดฤดูกาลแข่งขัน ความยากลำบากในการจัดหาสนามแข่งขันให้เพียงพอับความต้องการ¹

¹ พิทักษ์ พลจันทร์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

ในปี 2524 ไชยรัตน์ คุณาชีวะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและ การดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูลถามคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จำนวน 17 คน คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 8 จำนวน 100 คน ผู้จัดการทีมกีฬามหาวิทยาลัย 100 คน และหัวหน้าทีมกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬาประมาณ 100 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีม และหัวหน้าทีมกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬามหาวิทยาลัยสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน เป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และผู้จัดการทีมมีความเห็นตรงกันว่า มีปัญหาทางด้านงบประมาณและบุคลากรมาก ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่าน้อย¹

ในปี 2524 วีระพงษ์ บางท่าไม้ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด" โดยใช้แบบสอบถามถามเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบมากคือ การขาดแคลนในค่านางงบประมาณ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

¹ไชยรัตน์ คุณาชีวะ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

ในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์ และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและ
ผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนขาดความเอาใจใส่ของผู้บริหารงานกีฬาจังหวัด¹

การวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1976 แอน (Ann) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจความต้องการ
และความสนใจในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลางของรัฐ เทนเนสซี
(Tennessee) จากการสำรวจกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิต 36 ประเภท ได้ถูก
แบ่งแยกออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ โดยการสำรวจจากผู้สูงอายุ 94 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง
55-65 ปี สิ่งที่สำรวจได้แก่ความเอาใจใส่ในกิจกรรม การรวมกิจกรรมและสิ่งต่าง ๆ
ที่พวกเขาต้องการจะได้รับการฝึกเพิ่มเติม ผลจากการสำรวจประกอบคำแนะนำต่าง ๆ
เกี่ยวกับสิ่งสำรวจนี้สรุปได้ว่า วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินงาน
เกี่ยวกับการสอนควรส่งเสริมและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมตลอดชีวิตได้กว้างขวางเพื่อเป็น
การเตรียมเยาวชนในวันนี้ให้เป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้นในวันข้างหน้า กีฬาประเภททีมไม่ควร
ตัดออกจากกิจกรรมของโรงเรียนและกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตก็ควรได้รับการส่งเสริม
สนับสนุนไปในขณะเดียวกัน²

¹ วีระพงษ์ บางท่าไม้, "ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด," (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

² Elizabeth Ann, "A Survey of the Life Time Sports Needs and
Interests of Senior Citizens in Middle Tennessee," Dissertation
Abstracts International 37 (April 1977) : 6341-A.

ในปี ค.ศ. 1977 คาปโลวิทส์ (Kaplowitz) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษา (Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools) โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมือง มิคเคอนเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องตั้งอยู่บนรากฐาน 3 ประการคือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. ต้องพิจารณายึดหลักการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ กฎกติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความคิดรวบยอดแห่งคุณภาพปรับความเสมอภาคในการเข้าร่วมการแข่งขันของนักเรียนชายและหญิงอย่างทัดเทียมกัน

และสรุปเพิ่มเติมว่า การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหาร ซึ่งจะต้องจัดให้ตามความจำเป็นและสนองความต้องการของนักเรียน¹

¹Susan Cheryl Kaplowitz, "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Programs for Boys and Girls in Public High Schools," Dissertation Abstracts International 38(June 1977) : 7210-A.

ในปี ค.ศ. 1977 พอล (Paul) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจเบื้องหลังทางสังคมของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาในการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาวครั้งที่ 12 ปี ค.ศ. 1976 โดยใช้แบบสอบถามถามนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันครั้งนั้น 112 คน ทั้งชายและหญิงผลปรากฏว่า นักกีฬาสวนมากมาจากครอบครัวชั้นกลางและชั้นสูง ซึ่งได้รับความสนับสนุนด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจจากบุคคลรอบข้าง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ผลการวิจัยยังได้ชี้ให้เห็นถึงสถานภาพทางสังคมของนักกีฬาว่า นักกีฬาที่จะมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในด้านการกีฬาจะต้องมีฐานะทางการเงินและทางสังคมเป็นส่วนประกอบนอกเหนือจากส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น คุณภาพของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการแข่งขัน ระดับสมองในเชิงกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้ความสนับสนุนของญาติ เพื่อนฝูง จะเป็นเครื่องช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของนักกีฬาทำให้โอกาสในการที่จะประสบความสำเร็จของนักกีฬามีมากขึ้น¹

¹Gary Paul, "An Investigation Into the Sociological Back ground of the Athletics Who Represented the United State of America in the XII Winter Olympic Games of 1976," Dissertation Abstracts International 38 (November 1977) : 3184-A.